

[Ministeren for skatter og afgifter]

dansk side gjort store anstrengelser for at få ændringsforslag ind i forordningen, men det er ikke lykkedes os at komme igennem med det, og med den overgangsbestemmelse, der er indføjet i forordningen, er der givet den fornødne tilslutning også i markedsudvalget her i folketinget.

Hr. Glistrup nævnte en regel, som hr. Glistrup mente betød en skærpelse i forhold til den nuværende situation. Det håber jeg vi får afklaret under udvalgsarbejdet, så det også kan blive tilfredsstillende for hr. Glistrup.

Jeg har besvaret de øvrige spørgsmål, som blev stillet, herunder, hvorfor reglerne om de private toldoplæg ikke er med i det foreliggende lovforslag.

Jeg takker for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave.

[Af Hagen Hagensen (KF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 36. Fremsat 22/11 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):**

Lovforslaget er en genfremsættelse af det konservative folkepartis forslag fra december 1978, og det går ud på, at der skal gennemføres en betydelig nedsættelse af arve- og gaveafgifterne. Den meget betydelige lempelse af arve- og gaveafgifterne er i bemærkningerne

motiveret med, at værdierne, især på fast ejendom, som følge af inflationen er steget meget kraftigt, siden de nuværende afgiftssatser blev fastsat i 1972.

Forslagsstillerne gør ikke rede for de provenumæssige konsekvenser af forslaget, og det kan jeg for så vidt godt forstå. Sandheden er nemlig den, at de omhandlede lempelser vil føre til noget i retning af en halvering af det provenu, som arve- og gaveafgiftslovgivningen indbringer i dag. En sådan nedsættelse af afgifterne savner efter min opfattelse enhver rimelighed. Jeg tror ikke, at befolkningen vil kunne forstå det, hvis man i den nuværende alvorlige økonomiske situation, hvor der overalt må udvises den allerstørste grad af tilbageholdenhed, og hvor alle grupper i befolkningen må være med til at bringe ofre, giver sig til at halvere arve- og gaveafgiftsprovenuet.

I bemærkningerne fremhæver forslagsstillerne et enkelt sted, at flere regler i arveafgiftsloven er forældede. Jeg er enig med forslagsstillerne på dette punkt. Den gældende arveafgiftslov trænger på flere områder til en revision. Mange af reglerne stammer jo fra 1908. På den baggrund har jeg da også netop nedsat et udvalg af sagkyndige, som skal foretage en kritisk gennemgang af loven med henblik på en forenkling og modernisering af reglerne.

Lad mig til slut blot gentage, at regeringen klart må afvise det foreliggende lovforslag.

Ervin Jensen (S):

Det fremsatte lovforslag er en genfremsættelse af et ganske ligelydende forslag fra december 1978. Ved førstebehandlingen dengang afviste den socialdemokratiske ordfører forslaget, og det vil jeg også gøre, idet vi ikke er enige i hensigterne med forslaget. Det er socialdemokratiets principielle opfattelse, at samfundet bør modvirke de forskelle, der er grundlagt gennem arv og miljø, således at ingen af den grund begrænses i sine muligheder. Det sker bl. a. gennem en arveafgiftslovgivning som den eksisterende.

I fremsættelsestalen fremhæver hr. Hagen Hagensen, at enkelte bestemmelser i de nuværende arveafgiftsregler skader erhvervslivet og dermed beskæftigelsen og produktionen. Efter vores opfattelse er det helt andre mekanismer, som er bestemmende for privat

[Ervin Jensen]

opsparing og investering i erhvervslivet. Vi mener ikke, at denne argumentation kan anvendes på den pågældende lovgivning.

Endvidere er det vores opfattelse, at den økonomiske situation, som samfundet i øjeblikket befinder sig i, ikke giver grundlag for en nedsættelse af arveafgiften, og jeg vil derfor gentage, at vi fra socialdemokratiets side må afvise forslaget.

Anders Poulsen (V):

Det fremsatte forslag tager jo sigte på at få nedsat arve- og gaveafgifterne, som siden den nugældende lovs revision i 1972 er blevet uforholdsmæssigt store. Når afgiftsbeløbene er vokset så hastigt, som tilfældet er, så hænger det sammen med den inflatoriske udvikling i samfundet og i høj grad også med afgiftsskalaernes progressive udformning. Fra venstres side mener vi, at hensigten med at nedsætte afgiftsbeløbene på dette område er rigtig, og vi medvirker gerne dertil.

De samlede skatter og afgifter på generationsskifteområdet er blevet store. Dette illustreres bl. a. af en rapport fra en international kongres, som blev afholdt her i København i dette år. Der deltog i denne kongres skatteeksperter fra 22 lande, og professor, dr. jur. Thøger Nielsen var generalrapporteur. Rapportens konklusion er gengivet i Foreningen af Statsautoriserede Revisorers blad, Revision og Regnskabsvæsen, side 321, 1979, hvorfra jeg citerer:

»Det synes at fremgå ret klart af det tilvebragte materiale, at den danske generationsskiftebeskatning såvel med hensyn til struktur som med hensyn til skatter og afgiftssatser er mere vidtgående end beskatningen i noget andet land.«

I relation til det fremsatte forslags nummer 3, der vedrører lovens § 5 a, vil jeg henlede opmærksomheden på en højesteretsdom af 17. marts 1977, sag nr. 279/1975, hvor en forskelsbehandling tydeligt kommer frem. Det er således, at ved skifte efter en ægtefælles død, hvor længstlevende har ret til enkepension i henhold til en tjenestemandspensionsordning eller anden generel pensionsordning, er denne pensionsret afgiftsfri, hvormod en enkepension, som ikke falder ind under de nævnte områder, skal afgiftsberigtiges ved skiftet. Denne forskelsbehandling rammer de fleste privat ansatte og alle selv-

stændige, som har sikret enken pensionsret. Det gælder f. eks. livrenter, rateforsikringer og aftægtsordninger. Vi mener, at afgiftsfriheden i tilfældene med enker bør ændres til at omfatte alle.

Det fremsatte forslag begrænser sig til regulering af afgiftsbeløbene, men jeg ønsker gerne ved denne lejlighed at påpege, at der er behov for en modernisering af hele lovens område, jfr. i den forbindelse rigsrevisionens beretning af marts 1979 til statsrevisorerne om disse forhold, og jeg er glad for, at ministeren er enig i den tiltrængte modernisering.

På venstres vegne kan jeg tilsige et hurtigt og sagligt udvalgsarbejde med det fremsatte lovforslag.

Glistrup (FP):

De folketingsskabte generationsskifteproblemer er i allerhøjeste grad noget af det, som er med til at køre Danmark frem mod afgrunden, og derfor er der al mulig grund til at være taknemmelig over for det konservative folkeparti for, at vi så tidligt på folketingsåret får fat i en af de væsentlige grundpiller, i hvert tilfælde rent systematisk, i den forbindelse, nemlig loven om afgift af arv og gave.

Det er højst sandsynligt, at vi under udvalgsarbejdet burde give os tid til også at inddrage de andre skatteelementer, der hæmmer generationsskiftet, såsom kapitalvindingskatten, dødsbopbeskatningen, for det hele hænger jo sammen, og vi må se at finde frem til væsentlig rimeligere løsninger end nu. Men det er unægtelig noget, der haster, for det er med et velfungerende erhvervsliv, vi skal klare dette lands problemer, og derfor er der knap så megen grund til at vente på, at det udvalg, som ministeren nu har nedsat, engang får tumlet sig færdig med de forskellige juridiske problemer, der unægtelig også er i denne forbindelse.

Dette er først og fremmest et politisk problem: hvordan mener man at det danske samfund må indrette sig på længere sigt? Jeg tror ganske givet, at man med det lovforslag, vi her behandler, i hvert tilfælde forbedrer tilstanden i forhold til, hvordan det er nu. Det har jeg nærmere redegjort for, da jeg var ordfører ved det tilsvarende forslag her i foråret, og jeg skal derfor henvise til, hvad jeg sagde den 31. januar i år. Det står i sp. 5610 og helt frem til sp. 5625 – men der er dog

[Glistrup]

nogle afbrydelser ind imellem, hvor det er andre, der har ordet.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at der er grund til at ændre reglerne om afgift af arv og gave, når det drejer sig om arvelodder mellem nærtstående slægtninge. Men det er også det eneste, vi er enige i. Det, der er behov for, er ikke en lempelse, men en skærpelse. De nuværende afgifter er meget små, når det drejer sig om små arvelodder, det bør de også være, men for store arvelodder er reglerne alt for lempelige. Den højeste sats er 32 pct., og det er helt urimeligt, at selv meget store formuer er beskattet så lavt, i betragtning af, hvor højt arbejdsindkomster beskattes.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte dette forslag, som er fremsat af den konservative folketingsgruppe, men vi er glade for, at den konservative folketingsgruppe har genfremsat sit forslag, for vi trænger i meget høj grad til at få gennemdrøftet adskillige problemer i forbindelse med vor arvelovgivning.

Nu har det jo været sagt, at vi har meget store arveafgifter i Danmark. Vi må i hvert fald konstatere, at vi i sammenligning med de angelsaksiske lande har overordentlig små arveafgifter i Danmark, men det skyldes jo den forskellige måde, man går frem på. Enheden i de angelsaksiske lande er den, der giver noget i arv. Enheden i Danmark er hver af arvingerne, og det giver jo unægtelig en forskel i beløbsstørrelsen. Vi er tilhængere af, at man betaler en større arveafgift i Danmark; det kan jo ikke være ren konfiskation, når de har det i de angelsaksiske lande Storbritannien og USA.

Men vi er også tilhængere af, at fribeløbet i bunden bliver meget større. Det hører ingen steder hjemme, at 8.000 kr. er fribeløbet i Danmark. Det var fornuftigt engang, men det er meget længe siden, det var et beløb, man burde have som fribeløb. Jeg forestiller mig, at det ikke alene skal fordobles, men flerdobles. Men så bør man også samtidig indføre den regel, at dette fribeløb ikke automatisk skal være det beløb, der gælder, når der er tale om afgift af gaver, der kan gives

årligt. Det burde vi kunne finde frem til en eller anden formel for.

Som det er antydnet af tidligere ordførere, så må vi nu, hvis det er vores mening, at det fortsat skal være muligt at have selvstændige erhvervsbedrifter i Danmark, se at finde en anden måde at behandle arv på, når det gælder arv, der er bundet i en erhvervsvirksomhed. Der har været for mange tilfælde, hvor dette, at der skulle skiftes, når formuen stod i en erhvervsvirksomhed, har medført, at erhvervsvirksomheden blev ødelagt til skade både for samfundet og for de ansatte og for den, der tog arv.

Der er altså mange problemer, og selv om skatteministeren fortalte os, at der var nedsat et udvalg, så tror jeg, at det er gavnligt for os alle sammen, at vi nu får lejlighed til at drøfte problemerne i udvalget. Derfor vil jeg sige tak til de konservative for, at vi får anledning til det.

Bollmann (CD):

Jeg kunne selvfølgelig også nøjes med at henvise til de bemærkninger, jeg kom med ved behandlingen af det tilsvarende forslag den 31. januar.

Vi ser fortsat positivt på forslaget, og jeg skal egentlig kun beklage, at det skal behandles nu, for med den buket, regeringen har fremsat i dag, er det, ligesom det drukner lidt, og der er vel ikke noget større håb om, at man vil se velvilligt på en lempelse på dette område.

Jeg er egentlig ganske enig i de synspunkter, der er fremsat i bemærkningerne, specielt vedrørende problemerne med hensyn til generationsskifte og følgerne af 16. alm. vurdering. I den forbindelse spurgte jeg ved behandlingen i januar den daværende skatteminister om hans holdning til forslaget om indførelse af kontantvurdering. Dengang henviste man til, at der ville komme en betænkning. Den er kommet nu, og derfor vil jeg gerne spørge den nuværende skatteminister, om han vil fremsætte forslag i den kommende samling om indførelse af kontantvurdering.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi kan ikke medvirke til forslaget, som det foreligger, men vi kan da bl. a. medvirke til at hæve det nuværende fribeløb ganske væ-

[Arne Bjerregaard]

sentligt, og vi vil også gerne være med til at diskutere intervallerne størrelse. Ligeledes kunne vi ønske os, at der i vores arvelovgivning kunne gives visse henstandsordninger, hvor det går ud over visse virksomheders fortsatte drift. Det er som nævnt af andre undertiden ødelæggende for visse virksomheder med, jeg havde nær sagt disse utidige udbetalinger.

På den anden side finder vi det ikke rimeligt på nuværende tidspunkt at lempe alt for meget på dette område, idet vi jo må erkende, at man på så mange andre områder nødvendigvis ikke kan få det, man kunne ønske, og når vi må stramme over for arbejdsindkomsterne, så mener jeg ikke, vi må lempe for meget på dette område. Derfor kan vi ikke være med til en lovgivning på dette område, der indskrænker provenuet ret meget.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Vi har bemærket, at man i bemærkningerne til lovforslaget taler om, at afgifterne er urimelig høje. Den opfattelse deler vi ikke, og vi deler heller ikke den opfattelse, at de i befolkningen opfattes som et angreb på retsbevidstheden. Vi mener også, at det i den nuværende situation med en stram offentlig økonomi virker en lille smule barokt, hvis det er således, at arbejdsskabte indkomster af enhver art skal strammes under en eller anden form, mens man samtidig står i en situation, at de penge, der sådan set kommer nemmest, skal slippe billigere.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for venstre, for fremskridtspartiet og for centrum-demokraterne, der klart har udtrykt deres tilfredshed med det fremsatte lovforslag. Jeg vil også gerne sige tak til andre ordførere, der har sagt, at der var noget at rette, noget at drøfte. Det kom vel i og for sig klart frem i den radikale ordførers tankegang, selv om han ikke helt fulgte vor tankegang.

Jeg er naturligvis skuffet over, at skatte- og afgiftsministeren og hans parti ikke er kommet længere, end man er. Man er nået til at nedsætte et sagkyndigt udvalg i år. Det blev lovet mig fra den daværende skatte- og afgiftsminister i 1977, at man ville se på for-

holdene. Det går lidt langsomt, når det ikke er ting, der interesserer ministeren så voldsomt meget. Nu vel, vi må se, hvad der kommer ud deraf.

Det hindrer imidlertid ikke, at vi for så vidt kan tage fat på den del af det, som vi ønsker at tage fat på, og jeg vil da gerne sige, at den lille korte debat, vi har haft her i dag – som jeg må erkende nok drukner i alt det, vi i øvrigt skal til at beskæftige os med – nok vil kunne give os mulighed for at arbejde videre med det med henblik på at nå til et resultat.

Som det blev påpeget af venstres ordfører, gav IFA-kongressen – International Fiscal Association – den blev afholdt her for nylig, klart til kende, at vi her i vort land havde en meget, meget høj arveafgift, og at vi i det hele taget havde et meget besværligt og dyrt generationsskifte, noget, vi skulle se at komme bort fra. Professor Thøger Nielsen har over for mig gentagne gange givet udtryk for det, som man nu kunne underbygge med rapporter fra nogle og tyve lande.

Rigsrevisionen har med rette peget på, at der er en række tekniske regler, der egentlig er ude af trit med det, det kan lønne sig at have med at gøre. Også det bør vi se på.

Men det væsentlige for os er at få nedsat arveafgifterne, især for de nære pårørende. Vi tænker også på, at det bør gøres for dem, der er fjernere pårørende, og for dem, der ikke er i slægt med arvelader. Vi er jo snart inde på det rent konfiskatoriske, når beskattingsprocenten for andre slægtninge end de nære pårørende når op til 80 pct., ja, 90 pct., når der er tale om, at man ikke er i slægt med arvelader eller er afkom af bedsteforældre osv.

Der er for mig ingen tvivl om, at de oppustede værdier, som vi har kendskab til, ikke mindst på grund af stigningen fra 15. til 16. alm. vurdering, har gjort det pinende nødvendigt, at vi får taget fat på dette. Vi spejder også forgæves efter, hvad der kan komme ud af kontantvurderingen, hvis vi kan få den ført igennem. Det kunne betyde meget for os, om det skete. Der er jo sket det, at for et ganske almindeligt lille parcelhus, som man er så formastelig at efterlade til den ene arving, var afgiften i 1972 16.000–17.000, men den nærmer sig de 60.000 kr. i dag på grund af den oppustede værdi, når huset skal

[Hagen Hagensen]

arves. Beløbet er altså næsten 4 gange så stort. Det er der ingen rimelighed i.

Med vores forslag har vi også ønsket at få ført pensionsbestemmelserne, der ikke er ændret siden 1908, å jour. Man kan vel ikke engang bruge det udtryk i den forbindelse, når der er gået mere end 70 år. Vi ønsker dem i hvert fald ført op til et rimeligt stade. Om det tal, vi er nået til, er det rette, ved jeg ikke, ligesom jeg heller ikke ved, om de skalaer, vi har beregnet for 1. arveklasse, er i orden. Det kan vi drøfte alt sammen.

Jeg håber på, at der kan blive en positiv drøftelse af disse forhold med henblik på at nedbringe det tryk, der uvægerlig hviler på dem, der kommer til at arve det, som deres forældre eller andre har sparet op og gjort til noget frugtbart og godt. Det bør man ikke på den måde tage ind fra statens side.

Det er korrekt, når ministeren siger, der ingen provenuberegninger er med. Det har vi også gjort rede for i vore bemærkninger. Det er vanskeligt at gøre op, al den stund man ikke kan sige, hvor mange boer der bliver sluttet af fra det ene år til det andet, men ministeren har ligesom sin forgænger oplyst, at dette – hvis man fulgte os fuldt og helt – vel nok ville tage omtrent det halve af provenuet af arveafgiften væk. Om så skulle være, så fylder det særdeles lidt i statskassen. Jeg vil i øvrigt føje til, at man kunne roligt tage fat på arveklasserne B og C, for der er ikke meget tilbage til dem overhovedet.

Jeg tror, man skal se meget på disse ting. Jeg tror, det er nødvendigt at gøre det. Jeg vil også gerne sige det ikke mindst nu, hvor regeringen kommer og vil skærpe på så mange andre punkter – forhold, som jeg ikke skal drøfte eller tage op her i dag. Vi må se arveafgiften som en afgift, der er blevet unaturligt høj, når henses til, at generationen efter dem, der har skabt noget, skal prøve at videreføre det. Det gælder ikke mindst generationsskiftet i erhvervsvirksomheder, der er ejet af enkeltmand.

Jeg skal runde disse betragtninger af med at sige, at arveafgiften og også det, der kommer ud deraf som provenu, får jo kun nogen betydning, hvis der er noget at arve. Hvis staten har taget det hele på forhånd gennem skatter og ved at hindre, at der bliver noget at spare op af, ja, så behøver vi ikke drøfte arveafgiften. Med den buket, vi er blevet præsenteret for i dag, kan der måske være

grund til at understrege dette og så slutte med digterens ord:

Det hele er kun en overgang, og alt er ingenting.

Er det det, regeringen ønsker?

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Bollmann stillede et konkret spørgsmål til mig, om jeg ville fremsætte forslag om overgang til kontantvurdering i denne folketingsssamling. Det kan jeg ikke afgive noget løfte om. Jeg mener, spørgsmålet om kontantvurderingen må indgå i de kommende overvejelser om den fremtidige ejendomsbeskatning. Her har jeg afgivet et løfte, som indgår i statsministerens åbningsredegørelse, om, at der vil komme et konkret udspil. Heri vil også spørgsmålet om kontantvurderingen komme til at indgå.

Hr. Hagen Hagensen syntes, det var gået lidt langsomt med at få nedsat dette sagkyn-dige udvalg. Jeg synes da, jeg har klaret det meget godt. Jeg har ikke fungeret så længe endnu, men udvalget er altså blevet nedsat og er nu gået i gang med at overveje en modernisering og en forenkling af de regler, der er i arvelovgivningen i dag, hvilket jeg også mener er meget tiltrængt.

Men jeg hæftede mig ved det, hr. Hagen Hagensen også selv gav udtryk for, nemlig at det væsentlige for det konservative folkeparti simpelt hen er en nedsættelse af satserne. Det er selvfølgelig et politisk standpunkt, man kan have, men jeg mener ikke, det er et rimeligt standpunkt at indtage i den helt aktuelle situation.

Jeg vil godt gøre en enkelt bemærkning mere. Hr. Hagen Hagensen taler om de op-pustede værdier på jord og fast ejendom. Det er i hvert fald en udtryksform, jeg ikke kan være enig i, for selv om man nok kan beklage, at disse værdistigninger har fundet sted, er situationen alligevel den, at de for den enkelte, også for arvingerne, jo er reelle. Det er også derfor, hr. Hagen Hagensen er kommet frem til, at der kan gøres nogle lettelsesbetragtninger gældende ud fra de politiske synspunkter, hr. Hagen Hagensen har. Men at kalde disse værdier oppustede synes jeg ikke er en rimelig argumentation.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om afskaffelse af lystfartøjsregisteret.

[Af Glistrup (FP) og Askjær Jørgensen (FP)].
(Lovforslag nr. L 21. Fremsat 14/11 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt, at denne lov ophæves, og jeg kan derfor ikke gå ind for det foreliggende lovforslag. Som det måske vil erindres, ville heller ikke min forgænger, hr. Anders Andersen, fjerne muligheden for at oprette et register.

Bakholt (S):

Vi har i socialdemokratiet den principielle opfattelse, at vi godt kan tænke os en lystbådeafgift. For nu at blive i det sprog, forslagsstillerne selv anvender, så kunne vi altså godt på et eller andet tidspunkt fristes til at komme med et sådant lovforslag. Derfor vil vi ikke være med til, at det register ophæves, som et flertal i dette høje ting var med til at sikre i september 1977.

Vi afviser lovforslaget.

Ivar Hansen (V):

Loven om lystfartøjsregisteret er jo en del af en politisk aftale, som blev indgået i august måned 1977 mellem fire partier, og vi kan sige, at loven siden den tid har haft en ret urolig tilværelse. Vi kan i hvert fald konstatere, at der ikke her i folketinget har været et ønske om at anvende lystfartøjsregisteret

som baggrund for en lystbådeafgift under nogen form. Det blev senest konstateret under behandlingen af det lovforslag, der blev fremsat af SV-regeringen i januar 1979, og det var væsentligt motiveret i administrative vanskeligheder.

Vi kan i hvert fald konstatere, at baggrunden for, forudsætningen for tilstedeværelse af dette lystfartøjsregister på væsentlige punkter er ændret. Derfor er spørgsmålet, om ikke det ville være lykkeligst, om de partier, der stod bag vedtagelsen af loven om oprettelsen af dette lystfartøjsregister, blev enige om at ophæve denne lov igen. Det bør man i hvert fald meget nøje overveje.

Hermed er der ikke taget stilling til vores holdning om en lystbådeafgift, på ingen måde. Vi konstaterer blot, at der ikke er noget ønske om at anvende dette register som grundlag for en lystbådeafgift. Det eneste, der eventuelt fortsat kunne begrunde tilstedeværelsen af et lystbåderegister, var, om et sådant register – som jeg har forstået på et vist tidspunkt var under opbygning; jeg ved ikke, om det fortsat er tilfældet – var måske, om det kunne være nyttigt at have et sådant i forbindelse med eksempelvis eftersøgning i forbindelse med tyveri og andre ting. Der kan måske være andre formål, der kunne tilgodeses igennem et sådant register. Men det kan vi måske få yderligere oplysninger om under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil i og for sig foreslå ministeren i første række og regeringspartiet at erkende, at der er ændrede vilkår, ændret baggrund til stede vedrørende denne lov.

Keld Andersen (KF):

Det konservative folkeparti var gerne dette register foruden, men da det er en del af et forlig, nemlig augustforliget fra 1977, som det konservative folkeparti var deltager i, vil jeg godt sige, at vi vedstår de forlig, vi har indgået. Jeg kan derfor oplyse, at det konservative folkeparti, medmindre andet fremkommer under udvalgsarbejdet, afviser dette lovforslag. Det betyder dog ikke, at vi kan gå ind for en eventuel kommende lystbådeafgift.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti kan ikke støtte forslaget om at afskaffe lystfartøjsregisteret. Der er i høj grad brug for en lystbådeafgift. Det